

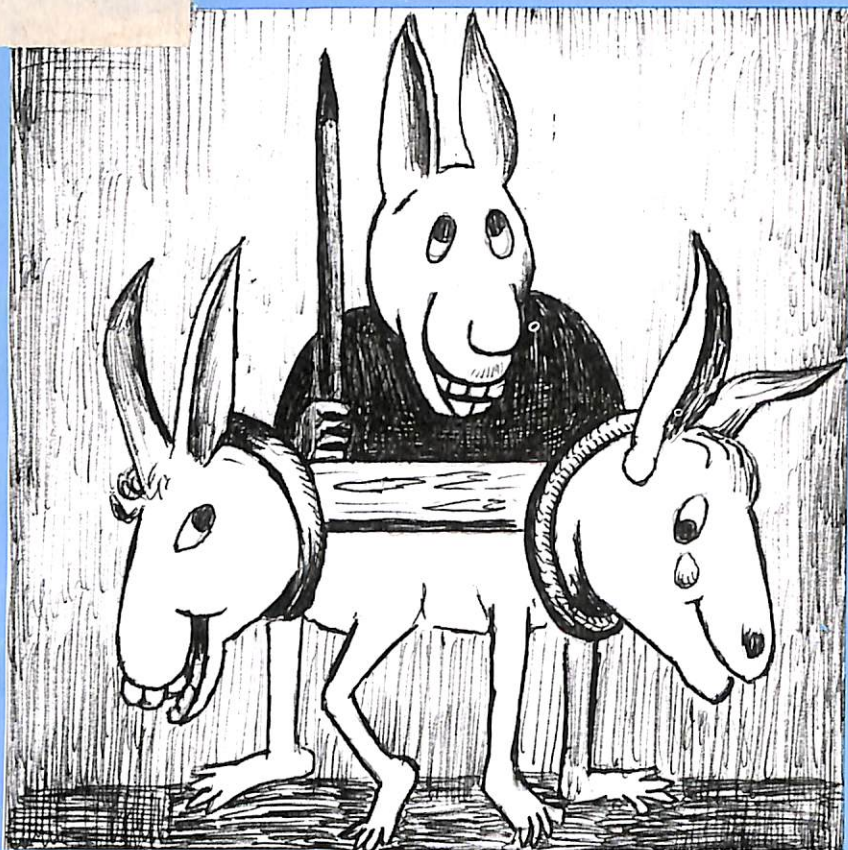
LUMO KOLLESHI

Lotët e

BIBLIOTEKA

854-17
K 85

Vastradinit

Shtëpia Botuese "FJALET E QIRIRIT"

8 SH-17
K 85

LUMO KOLLESHI

LOTET

E

NASTRADINIT

(Fabula)

SHTËPIA BOTUESE "FJALËT E QIRIRIT"

57281

PËRMET 2000

Redaktor: Ylli Hoxha
Kopertina: Josif Bushi

Grafika: ViSi
design

SHTËPIA BOTUESE “FJALËT E QIRIRIT”

Shtypur në Shtypshkronjën “**Stevla**”

Kusia dhe Kallajxhinjtë

*Një kusi me fundin sterrë
I pat thirur kallajxhinjtë:
"Do t'ju jap goftë dhe nderë
Po më bëtë të florinjte."*

*Kallajxhinjtë, siç kanë zakon
Rrahur në uthull e vaj
Nëpër dhëmbë diçka thonë:
"Flori s'kemi veç kallaj,"*

*Dhe kusia mëndjelehtë
Që veç varet në çengel
Zbret mes tymit tatëpjetë
"Do bëhem nuse me tel".*

*Eh, ç't'i bësh kuisë së gjorë,
Flakë e tym e presin prapë
Kur t'i mbesë fundi në dorë
Dhe kallaji është bërë baltë.*

Rrodhet

*E dinë që nuk i mbjell askush,
Që i shkulin, prapë e dinë.
Kërcasin si kripa në prush,
Me çorapet pas të vijnë.*

*Nuk të ndahen këmba-këmbës
Madje të kërkojnë haraç
Kur i heq, kërcasin dhëmbët
Dhe helmojnë siç do gjëmboç.*

Qeni që nuk vinte mish

*I vetmi qen në stan
Nuk vuri mish për be
Dhe ish aq katran,
Sa s'gjendej përmbi dhe.*

*Kur lëshohej qulli,
Bishë Kotoja¹⁾ ynë,
Dhëmbët kujt s'ia nguli,
Veç t'i vinte synë.*

*Gjysmën e kazanit
Ë në mos më tepër.....
Qentë e tjerë të stanit
Varnin vetëm veshët.*

*Ujku po të binte
Për të bërë dasëm,
Larg Kotoja ikte
S'kishte punë me vathën.*

*Një ditë zëmërimi
Si rrufe nga retë
Ju shtrua kurrizi
Lakror me dyzet petë.*

1. Emër geni

Nata dhe Dita

*Nata i mbahej ditës me të lartë,
Si t'i falte universit urtësitë:
"Ti veç një diell ke dhe vetëm kaq,
Sa yje zbuloj unë për njerëzinë."*

*Ia ktheu dita me fjalë kursimtare
Natës që po ngjiste të përpjetën:
"Yjet që zbulon janë akull fare,
Ndërsa dielli tokës i jep jetën".*

Korbi

*Korbi, nxite dhe më tepër
Për fatin e bijave të vet,
Ndaj thirri bojaxhi me emër,
Pëllumba t'i bënte vërtet.*

*Kur e pyesnin ato ditë:
"Si të venë zogitë, o korb?"
Ai bëhej shend e dritë,
Më i gazmuari në botë.*

*Ja dhe boja të bën me bojë
Pas një shtrëngatë me shi,
Vajti korbi prapë në soj,
Mbetën zogitë prapë të zinj.*

Zog gomari kërkon kalë

*Gomareshën zuri halli,
Ngulte këmbë zog gomari:
“Unë do të mbaj veç shalë,
Përndryshe s’do mbetem gjallë.”
Opo po ç’u hap një punë!
Gjithë gomarët pallën vunë:
“Na, mor bir, ç’të shkrepni koka,
Do na talle tërë bota.
Gjërat në dynja janë ndarë,
Shala është vetëm për kalë.”
Por i biri turfullonte,
Asnjë gjëmb dhëmbit s’i shkonte.
Panë ç’panë i thonë doriut,
ç’t’i bënin mendjeçilimiut?
Dhe doriu zemrën hapi
Një shalë të ujetër i zgjati.
Kërrici hidhej nga gëzimi,
Por ja erdhi kalërimi
Edhe gurët e sokakut
I shkolën zorët prej barkut.*